

ԵՐԿՈՒՇԱԲԹԻ, 19 ՆՈՅԵՄԵՐ, 2018

ՏԵՐՈՒՆԱԿԱՆ ԱՐԹՔ

(միասնաբար արտասանուած)

Իմաստութիւն Հօր Յիսուս, ԿՈՒՐ Ինձ իմաստութիւն ԿԲԱՐԻՍ ԽՈՐԻԵԼ ԵՒ ԽՕՍԵԼ ԵՒ գործել առաջի քո լամենայն ժամ. Ի չար խորհրդոց, Ի բանից եւ Ի գործոց փրկեա ԿԻՍ. ԵՒ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ՍԱՂՄՈՍ 119

ՍՈՐՎԵՑՈՒՐ ԻՆՏԻ ԿԱՆՈՆՆԵՐԻՔ ՊԱՀԵԼՈՒ ԿԵՐՊԸ

Սորվեցուր ինձի, Տէր, կանոններդ պահելու կերպը,
եւ մշտապէս պիտի կատարեմ զանոնք:
Տուր որ հասկնամ քու Օրէնքդ,
որպէսզի կատարեմ եւ ամբողջ սրտով հնազանդիմ անոր:
Պատուէրներուդ շաւիղին մէջ առաջնորդէ զիս,
որովհետեւ անոնցմէ հանոյ՛ կ'առնեմ:
Ըրէ այնպէս՝ որ սիրտս պատուիրաններուդ փափաքի,
քան անձնական հարստութիւն կուտելու:
Հայեացքս հեռացուր դատարկ բաներէն,
եւ քու կամքիդ գործադրութեամբ՝ կեանք տուր ինձի:
Ես քու ծառայ եմ, կատարէ ինձի տուած խոստումդ,
այն խոստումը՝ որ կու տաս քեզմէ ակնածողներուն:
Հեռու պահէ նախատիւնքը՝ որմէ այնքան կը վախնամ,
որովհետեւ վնիւններդ արդար են:
Միակ փափաքս է՝ հրահանգներդ կատարել.
Կեանք տուր ինձի, դուն՝ որ արդար ես:

ՇԱՐԱԿԱՆ- ԱՐԹՔ

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:
Ամենասուրբ Երրորդութիւն, սուր աշխարհիս խաղաղութիւն:
Եւ Հուանուաց բժշկութիւն, ննջեցելոց արքայութիւն:
Արի Աստուած Հարցն մերոց, որ ապաւէն ես նեղելոց:
Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Յիսուս Փրկիչ մեզ ողորմեա:

Պահապան ամենայնի Քրիստոս,
աջ քո հոգևանի լիցի ի վերայ իմ ի տուէ եւ ի գիշերի,
ի նստիլ ի տան, ի գնալ ի նանապարհ,
ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.
Եւ ողորմեա՛ քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս:

ՕՐՈՒԲԱՆ ՆԻԻԹԸ

ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ ԱՌԱՔԵԱԼԻ ԸՆԴՀԱՆՐԱԿԱՆ Ա ՆԱՄԱԿ
ԳԼՈՒԽ 5:1-5

ՔՐԻՍՏՈՍԻ ՀԱԲԱՏԱՑՈՂԸ ԿԸ ՅԱՂԹԷ ԱՇԽԱՐՀԻՆ (5:1-5)

Յովհաննէս Առաքեալ, իր Աւերարանի 21:31 կ'ըսէ. «Այսքանը գրուեցաւ, որպէսզի հաւարաք թէ Յիսուսն է Քրիստոսը, Աստուծոյ Որդին, եւ իրեն հանդէպ ձեր ունեցած հաւարքին միջոցաւ յաւիտենական կեանք ունենաք»: Սա կը նշանակէ, թէ Յովհաննէս Առաքեալի նպատակը պարզապէս փրկելու յոյսընէր փոխանցել չէր, պարզապէս պատմութիւն գրել չէր, այլ ամբողջ նպատակն էր, որ լսողը, կարդացողը հաւարայ թէ Յիսուսն է Քրիստոսը, այսինքն՝ Աստուծոյ Որդին, Աստուծոյ Օծեալը, եւ այդ հաւարաքով ալ յաւիտենական կեանք ունենայ: Ահա նոյն մտքին արտայայտութիւնը մենք կը գտնենք այսօր, Առաքեալի ընդհանրական նամակին 5 գլխուն սկիզբը, որ խորքին մէջ շարունակութիւնն է նախորդող հարուածին, որ կ'ըսէ. «Ով որ զԱստուած կը սիրէ, պէտք է իր եղբայրն ալ սիրէ» (4:21): Այս հաստատումով 4 գլուխը կ'աւարտի, բայց խորքին մէջ շարունակութիւնն է, որ սկսի 5րդ գլուխը, ըսելով. «Ով որ կը հաւարայ թէ Յիսուս Աստուծոյ Օծեալն է՝ անիկա Աստուծմէ ծնած է. իսկ ով որ ծնողը կը սիրէ, անիկա ծնածն ալ կը սիրէ» (1 հմբ): Այս արտայայտութեամբ Յովհաննէս Առաքեալ կու գայ հետեւեալը ցոյց տալու իր ունկնդիրներուն, կամ իր նամակը կարդացողներուն, թէ որքանով հարազատ է իրենց ունեցած հաւարքը, որքանով հարազատ է իրենց ունեցած սէրը եւ որքանով հարազատ է իրենց հնազանդութիւնը առ Աստուած: Հետաքրքրականօրէն 1 եւ 5 հմբներուն մէջ շեշտը հաւարքին վրայ դրուած է, իսկ միջանկեալ 2-4 հմբները կարծէք միջուկը կը կազմեն, հնազանդութիւն, սէր եւ յաղթանակ:

Յովհաննէս Առաքեալ երբ կը խօսի հաւարքի մասին, հիմք ունենալով կը ներկայացնէ հաւարք Յիսուս Քրիստոսի նկատմամբ. «Ով որ կը հաւարայ թէ Յիսուս Աստուծոյ Օծեալն է» (1 հմբ) «Ո՛վ կը յաղթէ աշխարհին, եթէ ոչ ան՝ որ կը հաւարայ թէ Յիսուսն է Աստուծոյ Որդին» (5 հմբ): Ծիշոյ այս նպատակով նաեւ, Յովհաննէս Առաքեալ իր նամակը կը սկսի երբ կը ներկայացնէ թէ ով է Յիսուսը, «մենք լսեցինք, մեր աչքերով տեսանք եւ մեր ձեռքերով շօշափեցինք Որդին, Բանը, որ սկիզբէն իսկ կեանքի սրբեղծիչն էր» (1:1): Ահա այս հաւարքին համար էր, որ Քրիստոս իր աղօթքը բարձրացուց ըսելով. «Չեմ աղօթեր միայն իրենց համար, այլ նաեւ անոնց համար՝ որոնք անոնց քարոզութեամբ ինձի պիտի հաւարան» (Յովհ 17:20): Սա կը նշանակէ, որ Առաքեալներուն քարոզութիւնը ուրիշ բան չէր եթէ ոչ հաւարքի հրաւիրելու: Իսկ հիմա մենք որ կը կարդանք Առաքեալներուն գրածները, ու այդ գրածները կը փորձենք բացատրել ու հասկնալ, ուրիշ բան չենք ընէր, ու պէտք չէ ընենք եթէ ոչ հաւարքի կը հրաւիրենք: Այն պատմական ճշմարտութիւնը, որ Առաքեալները լսեցին, տեսան, շօշափեցին եւ վկայեցին: Այսինքն, քարոզուածէն դուրս եւ քարոզուածէն ուրիշ բանի հաւարալ, կը նշանակէ չենք կրնար ունենալ այն յաղթանակը, ինչ որ Յովհաննէս Առաքեալ ինք կը ներկայացնէ (4 հմբ):

Կը հաւարանք, Յիսուս Քրիստոսի մարդեղութեան, Անոր աստուածութեան, Անոր խաչելութեան, թաղման, եւ յարութեան: Անոր համբարձման, Հօրը Աջ կողմը նստելուն, Անոր երկրորդ գալուստին: Ուրեմն, Յովհաննէս կ'ըսէ. «Ով որ կը հաւարայ թէ Յիսուս Աստուծոյ Օծեալն է՝ անիկա Աստուծմէ ծնած է» (1 հմբ): Հաւարալ Յիսուսի Քրիստոսի, ոչ պարզապէս հաւարալ, այլ երկու ծունկերով ծունկի գալ, մէկը ապաշխարութեան, գոշումի ու խոստովանութեան, իսկ միւսը՝ հաւարքի առ Քրիստոս, ահա այն արեւն Աստուած իր խոստովանին համաձայն մեզ վերստին կը ծնի: Ահա այն արեւն Աստուծմէ ծնած կ'ըլլանք:

Աստուծմէ ծնած ըլլալը կու տայ մեզի այն շնորհքը ոչ թէ միայն Հայրը սիրելու, այլ նաեւ Անկէ ծնածները (1 հմբ): Ինչպէս քան մը մէջ քոյրերն ու եղբայրները իրար կը սիրեն: Ոչ միայն զԱստուած կը սիրենք, ոչ միայն Իրմէ ծնածը կը սիրենք, այսինքն՝ Յիսուս Քրիստոսը, այլ նաեւ՝ բոլոր անոնք որոնք Իրեն որդեգիր գաւակներն են: Եւ ինչպէս գիտենք, որ Աստուծոյ գաւակները կը սիրենք, Իր պատուիրանին հնազանդ ըլլալով եւ գայն կատարելով. «Եթէ զԱստուած կը սիրենք եւ անոր պատուիրանները կը կատարենք՝ կը նշանակէ թէ կը սիրենք նաեւ Աստուծոյ գաւակները» (2 հմբ): Քրիստոս պիտի ըսէ. «Եթէ կը սիրէք զիս՝ պիտի գործադրէք իմ պատուիրաններս» (Յովհ 14:15): Իսկ Աստուած իր սէրը ինչպէս յայտնեց մեր նկատմամբ՝ «Աստուծոյ սէրը հետեւեալ ձեւով մեզի յայտնուեցաւ. Աստուած իր միածին Որդին որկեց աշխարհ, որպէսզի անով կեանք ունենանք» (Ա Յովհ 4:9): Իսկ մենք ինչպէս կը յայտնենք մեր սէրը հանդէպ Աստուած, Իր պատուիրանները կատարելով: Ուրեմն զգացական վիճակի մը մասին չէ խօսքը, այլ՝ պատուիրաններուն նկատմամբ հնազանդութիւն:

Քրիստոս պիտի ըսէ. «Ինձի եկէք հոգնած եւ բեռնաւորուածներ, եւ ես ձեզի հանգիստ պիտի տամ ձեզի: Չեր վրայ առէք իմ լուծս եւ ինձմէ սորվեցէք, որովհետեւ հեզ եմ եւ սրտով խոնարհ, եւ դուք

ձեր հոգիի հանգստությունը պիտի գտնեք: Քանի իմ լուծս դիրաւ փանելի է եւ բեռս թեթեւ» (Մտթ 11:28-30): Ահա եթէ կը կարծենք, որ Աստուծոյ պապութիւնները հոգնեցուցիչ են կամ անով բեռնաւորուած ենք, ընդհակառակը՝ դիրաւ փանելի է եւ թեթեւ, մանաւանդ՝ երբ Ինք է մեզ հանգիստ փութողը: Նոյն այս հասկացողութեամբ Յովհաննէս Առաքեալ պիտի ըսէ. **«Անոր պապութիւնները գործադրելը դժուար չէ»** (3 հմր): Որովհետեւ այդ պապութիւնին հետ, զայն կատարելու շնորհքն ալ կու տայ: Առաւել եւս, անով կը յաղթենք աշխարհին (4 հմր): Իսկ այդ յաղթանակ փանողը ո՞վ է, մեր հաւաքքն է: Իսկ հաւաքքը՝ Յիսուս Քրիստոսի հանդէպ ունեցած մեր հաւաքքը: Ո՞վ է յաղթողը: Ան որ կը հաւաքայ թէ Յիսուսն է Աստուծոյ Որդին (5 հմր):